

[Formanden.]

Lovforslags anden Behandling. Hvis ikke Indsigelse mod dette mit Forslag fremkommer, vil jeg betragte det som tiltraadt. (Ophold). Det er tiltraadt.

Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at jeg ikke ser mig i Stand til at udtale mig om Tidspunktet for Forslagets Behandling. Jeg ønsker i øvrigt at bemærke, at Forslaget synes mig lidet egnet som Forhandlingsgenstand. Forslaget drejer sig, som man vil bemærke, om to Ting, nemlig for det første om at give Udtryk for Følelse og dernæst i den sidste Del om Bevilling af Hædersgave.

Dette sidste er imidlertid et Lovgivningsanliggende, som ikke blot dette Ting, men ogsaa Landstinget og Statsraadet skal tage Stilling til.

Med Henblik paa dette Spørgsmaal ser jeg mig i Stand til at oplyse, at Sagen er til Overvejelse i Regeringen, og at Lovforslag til sin Tid vil kunne ventes fremsat.

Hvad den første Del af Forslaget angaar, maa det forekomme mig lidet heldigt — ikke mindst nu i dette Øjeblik — at foretage Forhandling og Afstemning over Ordlyden af en Udtalelse om et Følelsesanliggende.

Derimod vil jeg gaa ud fra, at man fra alle Sider vil give mig Tilslutning, naar jeg i min Egenskab af Folketingets Formand udtaler følgende:

Da vi i Dagene efter den 9. April erfarede om de Ofre af Liv, som denne Foraarsdag var bragt af vore danske Soldater, stemtes Sindene til dyb Alvor over hele vort Land. Vi blev alle stille en Stund, Tankerne gik til hver af de faldne, til den Plet, hvor Døden indhentede dem. Vi gjorde os Forestillinger om deres sidste Stund, og Spørgsmaalet rejste sig hos os: Hvad skylder vi Eder for den dyre Indsats, I satte i Vove? I deltog jo i Kampen paa vort Folks Vegne. Alle staar vi derfor i dyb Gæld til Eder.

I vore Tanker hejste vi stiltfærdigt vort smukke nationale Flag paa halv Stang til Ære for vore døde, unge Landsmænd.

I en Vaardags Morgen segnede disse danske Soldater for Fædrelandets Skyld. Nu ligger de under Mulde hver i sin Grav spredt omkring i vort Land. Paa hvert Sted vil Soldatergraven i lange Tider være

den Plet i Sognet, hvortil mange Fjed vil styre. Mange Landsmænd og Landsmandinder vil med nænsom Haand lægge en Blomst paa Graven og sige den døde en inderlig Tak.

Om den danske Soldats Mod og Pligtfølelse var der ingen Grund til at nære Tvivl. Jeg har med varm Følelse læst om den Deling af et Kompagni fra Sønderborg, som den 9. April fik til Opgave at afgive Patrouille paa 2 Gange 2 Mand, der skulde ud paa en Post, hvorfra maaske ingen vilde vende tilbage.

Da Kaptajnen spurgte, hvem der vilde melde sig frivilligt, sprang alle 24 Mand frem.

Dette Svar var tydeligt og klart. Ingen holdt sig tilbage. Hver eneste Mand var parat.

Paa tilsvarende Vis vilde det sikkert være gaaet med enhver anden Afdeling inden for vort Neutralitetsværn.

Det er et Vidnesbyrd om Aanden i den danske Hær, hvor Forholdet mellem vore Soldater af alle Grader er godt, som det ogsaa bør være.

Til denne Hær hørte 9. April-Dagens faldne. De opfyldte villigt den Pligt, der var lagt paa dem. Vi er stolte over, at de hørte til vor Nation.

Folketinget bringer de faldne Fædrelandets dybeste Tak, og vi lover, at deres Minde vil blive holdt højt i Ære af hele det danske Folk.

9. April og dens Ofre vil ikke kunne glemmes.

(Tingets Medlemmer paahørte staaende Formandens Udtalelse).

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højttærede Justitsminister, for at han kan fremsætte de i Dag anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Unmack Larsen): Jeg har herved den Ære at fremsætte for det høje Ting Forslag til midlertidig Lov om skærpet Straf for visse Overtrædelser af Borgerlig Straffelov og om Ændring af Politilovgivningen.

Det behøver ingen nærmere Paavisning, at de Forhold, der for Øjeblikket hersker i vort Fædreland, kræver ganske særlige Foranstaltninger til Opretholdelse af den Ro og Sikkerhed, som er en Nød-